

Sygn. akt *XVII AmE 243/17*

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący – **SSO Anna Maria Kowalik**

po rozpoznaniu 20 lutego 2019 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

w przedmiocie wniosku pozwanego o uzupełnienie postanowienia z 4 stycznia 2019 r. **postanawia:**

uzupełnić postanowienie z 4 stycznia 2019 r. w ten sposób, iż dodać w sentencji postanowienia pkt 3 o treści: „zasądzić od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego”.

SSO Anna Maria Kowalik

UZASADNIENIE

W dniu z 21 kwietnia 2017 r. pozwany – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydał Decyzję Nr (...)

Od powyższej Decyzji powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł odwołanie.

Pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Z kolei w piśmie z 21 grudnia 2018 roku powód cofnął odwołanie i wniósł o umorzenie postępowania.

Postanowieniem z 4 stycznia 2019 r. Sąd umorzył postępowanie w sprawie, nie zasądzając przy tym kosztów zastępstwa procesowego dla pozwanego (k. 65- 66 akt sąd.).

Przedmiotowe postanowienie strona pozwana odebrała 17 stycznia 2019 r. i pismem nadanym 24 stycznia 2019 r. wniosła o uzupełnienie tego postanowienia o orzeczenie w zakresie żądania zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego od powoda na rzecz pozwanego, zgłoszonego w odpowiedzi na odwołanie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Wniosek pozwanego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do przepisu art. 351 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia postanowienia zgłosić wniosek o uzupełnienie postanowienia, jeżeli Sąd nie orzekł o całości żądania.

Pozwany zachował powyższy termin, ponieważ odpis postanowienia odebrał 17 stycznia 2019 r. a pismem nadanym 24 stycznia 2019 r. wniósł o uzupełnienie postanowienia.

Sam wniosek zasługiwał na uwzględnienie, gdyż Sąd nie orzekł w postanowieniu o umorzeniu postępowania, wydanym wskutek cofnięcia pozwu przez powoda, o zgłoszonym przez pozwanego w odpowiedzi na odwołanie żądaniu zasądzenia od strony przeciwnej kosztów postępowania, podczas gdy złożenie na podstawie art. 109 § 1 kpc wniosku o zwrot kosztów postępowania jest skuteczne także wtedy, gdy postępowanie to kończy się jego umorzeniem wskutek cofnięcia pozwu. Nie jest w takiej sytuacji wymagany dodatkowy wniosek pozwanego o zwrot kosztów na podstawie art. 203 § 3 kpc. Wskazany przepis ma zastosowanie jedynie w sytuacji, gdy pozwany nie złożył uprzednio wniosku w trybie art. 109 § 1 kpc (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z 26 lipca 2012 r. sygn. II CZ 73/12, Legalis).

Z tego względu w postanowieniu z 4 stycznia 2019 r. powinno znaleźć się orzeczenie w przedmiocie zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego, zgodnie z art. 98 i 99 kpc. Co oznacza, że powód jako strona która przegrała sprawę (wobec cofnięcia odwołania) jest zobowiązany do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które składa się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 720,00 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 z zm.), w kształcie obowiązującym na datę wniesienia odwołania.

Wobec powyższego na podstawie art. 351 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

SSO Anna Maria Kowalik

(...)